

М. Гоголь «Шинель»

Образ «маленької ЛЮДИНИ»

Тему «маленької людини» в російській літературі, крім Гоголя, опрацьовували також інші письменники, зокрема Пушкін, Достоєвський, але у гоголівській «Шинелі» вона прозвучала особливо потужно, викриваючи вади тодішнього

«Маленька», тобто пересічна людина, розкривається в образі Акакія Акакійовича вже з перших сторінок повісті, а далі, обростаючи деталями та фактами, постає у повному масштабі. Гоголь, навіть змальовуючи портрет героя, використовує так звані «напівознаки»: «дещо рябуватий, дещо рудуватий, дещо навіть на вигляд підсліпуватий...» Інтереси Башмачкіна вкрай убогі: все життя його визначається переписуванням паперів, він «вічний титулярний чиновник».

Талановите зображення в поезії, літературі, так само як і в інших видах мистецтва, життя "маленької людини" відкривало для широкого кола читачів і глядачів ту нехитру, але близьку їм істину, що життя і "звивини" душ "звичайних людей" нітрохи не менше цікаві, ніж життя видатних особистостей. Проникаючи в це життя, Гоголь і його послідовники в свою чергу відкривали для себе нові грані людського характеру та духовного світу людини.

У своїй повісті Гоголь сконцентрував свою основну увагу на долі особистості "маленької людини", проте зроблено це було з такою майстерністю і проникливістю, що, співпереживаючи Башмачкину, читач мимоволі замислюється і про своє ставлення до всього навколишнього світу, і в першу чергу про почуття гідності і поваги, які повинен викликати до себе кожна людина, незалежно від його соціального та матеріального становища, а лише з урахуванням його особистих якостей і достоїнств.